

Г. В. Голубков

Компанієць Олександр Соломонович

КОМПАНІЄЦЬ Олександр Соломонович (22. 12. 1913(04. 01. 1914), м. Катеринослав, нині Дніпропетровськ – 19. 08. 1974, м. Клайпеда, Литва, похов. у Москві) – фізик. Син [С. Компанійця](#). Доктор фізико-математичних наук (1943), професор (1945). Закін. Харків. мех.-маш.-буд. інститут (1934). Учень *Л. Ландау*. Працював 1936–38 у Дніпроп. університеті; від 1946 – зав. теор. відділу Інституту хім. фізики АН СРСР (Москва); за сумісн. від 1948 – професор кафедри теор. фізики Моск. інж.-фіз. інституту. Зробив вагомий внесок у розвиток ядер. та атом. фізики, фізики твердого тіла, плазми, горіння й вибуху. Розробив теорію циркуляц. центрифуги для розділення ізотопів урану; запропонував рівняння для вимірювання спектра випромінювання при розсіянні.

Основні праці

Теоретическая физика: Учеб. Москва, 1955; Теория детонации. Москва, 1955 (співавт.); Об установлении теплового равновесия между квантами и электронами // ЖЭТФ. 1956. № 31; Курс теоретической физики: Учеб. пособ. в 2 т. Москва, 1974–75.

Бібліографічний опис:

Компанієць Олександр Соломонович / Г. В. Голубков // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-4635>

